KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.2.2021 r.
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

ZAŁĄCZNIKI

do wniosku dotyczącego

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji „Spis treści” dodaje się pkt VII. Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa:

„VII. Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa

A. Zasady ogólne
   1. Wprowadzenie
   2. Gospodarka regionalna, terytorium regionalne
   3. Jednostka podstawowa w opracowywaniu regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa
   4. Metody opracowywania REAA
   5. Pojęcia siedziby i terytorium
   6. Rolnictwo i jednostki charakterystyczne

B. Transakcje dotyczące produktów
   1. Produkcja globalna
   2. Zużycie pośrednie
   3. Akumulacja brutto

C. Transakcje podziału i inne przepływy
   1. Zasady ogólne
   2. Wartość dodana
   3. Amortyzacja środków trwałych
   4. Dotacje
   5. Podatki
   6. Koszty związane z zatrudnieniem
   7. Nadwyżka operacyjna netto
   8. Odsetki, dzierżawy

9. Dochód przedsiębiorcy rolnego: ogólne zasady obliczania

D. Krótka analiza wdrażania

1. Wprowadzenie

2. Definicja rolnictwa regionalnego

3. Pomiar produkcji globalnej

4. Nierozdzielna drugorzędna działalność pozarolnicza

5. Zużycie pośrednie”;

2) w pkt 1.27. trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„— zwyczajowo nie mogą obejmować produkcji związanej z nakładami brutto na środki trwałe produktów nierolniczych (jak np. budynki i maszyny), na własny rachunek. Zakłada się, że ta produkcja na własne cele finalne jest działalnością możliwą do wyodrębnienia i że jest rejestrowana jako produkcja identyfikowalnej lokalnej JDG. Usługi zakwaterowania świadczone pracownikom jako wynagrodzenie w naturze muszą być traktowane w podobny sposób (rejestrowane są jako wynagrodzenie w naturze w rachunku tworzenia dochodów),”;

3) pkt 2.006. otrzymuje brzmienie:

„2.006. W EAA ceny powinny być rejestrowane w liczbie całkowitej lub zaokrąglane do jednego lub dwóch miejsc po przecinku, w zależności od statystycznej wiarygodności posiadanych danych cenowych. Odpowiednie dane cenowe w odniesieniu do nakładów i produkcji są niezbędne do opracowania EAA.”;

4) w pkt 2.108. lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) zapłaty za usługi zawarte w składkach ubezpieczeniowych brutto podjętych przez przedsiębiorstwo dla umożliwienia pokrycia ryzyka takich strat jak straty inwentarza żywego oraz z powodu gradobicia, przymrozków, ognia, burz itp. Reszta tj. składka ubezpieczeniowa netto jest składnikiem płaconej składki brutto, która stanowi dla towarzystw ubezpieczeniowych pokrycie odszkodowań.

Dokładny podział składki brutto na dwa składniki może być dokonany tylko dla gospodarki krajowej jako całości, tak jak robione to jest dla rachunków narodowych. Przemieszczanie składnika usługi między gałęzie produkcji robione jest zazwyczaj przy użyciu klucza podziału, w powiązaniu z opracowywaniem tablic przepływów międzygałęziowych. Należy więc odwołać się do rachunków narodowych przy opracowywaniu tej pozycji w EAA (w odniesieniu do rejestrowania dotacji związanych z usługami ubezpieczeniowymi, zob. 3.063., przypis 1);”

5) w pkt 2.136., trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„— zmian w klasyfikacji lub strukturze środków trwałych: np. zmian celu ekonomicznego wykorzystania gruntu rolnego, bydła mlecznego skierowanego na produkcję mięsa (porównaj 2.149., przypis 1) lub budynków rolniczych, które zostały zamienione na budynki prywatne lub do innego wykorzystania gospodarczego.”;

6) dodaje się rozdział VII. Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa:

„VII. REGIONALNE RACHUNKI EKONOMICZNE DLA ROLNICTWA

A. ZASADY OGÓLNE

1. Wprowadzenie

7.01. Rachunki regionalne odgrywają ważną rolę w formułowaniu, wdrażaniu i ocenie polityki regionalnej. Obiektywne, wiarygodne, spójne, przydatne i zharmonizowane regionalne wskaźniki statystyczne stanowią solidną podstawę polityki mającej na celu zmniejszenie różnic gospodarczych i społecznych między regionami europejskimi.

7.02. Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa (REAA) stanowią adaptację rachunków ekonomicznych dla rolnictwa (EAA) do szczebla regionalnego.

7.03. REAA obejmują ten sam zestaw rachunków co EAA, ale z uwagi na problemy dotyczące metodologii i pomiarów stworzono zestaw rachunków dla regionów, których zakres i szczegółowość są bardziej ograniczone niż w przypadku rachunków narodowych.

7.04. Jako rachunki regionalne REAA opracowuje się na podstawie danych regionalnych zbieranych bezpośrednio oraz danych krajowych z wyszacowanymi podziałami regionalnymi. Przy opracowywaniu rachunków regionalnych brak wystarczająco kompletnych, dostarczonych w odpowiednim czasie i wiarygodnych informacji regionalnych wymaga oparcia się na szacunkach. Oznacza to, że pewne różnice pomiędzy regionami niekoniecznie znajdują odzwierciedlenie w rachunkach regionalnych (ESA 2010, 13.08).

2. Gospodarka regionalna, terytorium regionalne

7.05. Każde opracowanie rachunków regionalnych, niezależnie od tego, czy odnosi się do gałęzi czy sektorów instytucjonalnych, wymaga ścisłej definicji gospodarki regionalnej i terytorium regionalnego. Teoretycznie rolnictwo w regionie obejmuje jednostki (gospodarstwa rolne) prowadzące działalność rolniczą (porównaj 1.60.-1.66.) na terytorium regionu.

7.06. Gospodarka regionalna danego państwa stanowi część gospodarki ogółem tego państwa. Gospodarkę ogółem definiuje się w kategoriach jednostek i sektorów instytucjonalnych. Składa się ona ze wszystkich jednostek instytucjonalnych, które mają centrum interesów ekonomicznych na terytorium ekonomicznym danego kraju. Terytorium ekonomiczne nie pokrywa się dokładnie z terytorium geograficznym (zob. 7.08.). Terytorium ekonomiczne państwa dzieli się na terytoria regionalne oraz pozaregionalne (ESA 2010, 13.09).

7.07. Terytorium regionalne obejmuje tę część terytorium ekonomicznego kraju, która jest bezpośrednio przypisana do regionu określonego w ESA 2010. Wolne obszary celne, w tym składy celne i fabryki znajdujące się pod kontrolą celną, są powiązane z regionami, w których się znajdują.

7.08. Ten podział terytorium nie jest jednak całkowicie spójny z pojęciem krajowego terytorium ekonomicznego stosowanym w rachunkach narodowych. Terytorium pozaregionalne składa się z części terytorium ekonomicznego państwa, których nie można bezpośrednio powiązać z jednym regionem i które są wyłączone z REAA, tj.:

a) narodowej przestrzeni powietrznej, wód terytorialnych oraz szelfów kontynentalnych znajdujących się na wodach międzynarodowych, do których dane państwo posiada wyłączne prawa;

b) enklaw terytorialnych, tzn. terytoriów geograficznych znajdujących się w pozostałej części świata i wykorzystywanych, na podstawie traktatów międzynarodowych i porozumień między państwami, przez agencje rządowe tego państwa (ambasady, konsulaty, bazy militarne, ośrodki naukowe, etc.);

c) złóż ropy naftowej, gazu ziemnego itp., w wodach międzynarodowych, poza szelfem kontynentalnym danego państwa, eksploatowanych przez jednostki będące rezydentami.

7.09. Nomenklatura Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS)([1]) zapewnia pojedynczy, jednolity podział terytorium ekonomicznego Unii Europejskiej. Do celów krajowych rachunki regionalne mogą być również opracowywane na bardziej szczegółowym poziomie regionalnym (ESA 2010, 13.12).

3. Jednostka podstawowa w opracowywaniu regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa

7.10. Jednostki wykorzystywane w rachunkach regionalnych według gałęzi to jednostki lokalne rodzaju działalności (lokalne JRD). Lokalna JRD jest obserwowalną formą jednostki produkcyjnej.

7.11. Podejście statystyczne (gałęzie) „zadowala się" obserwowalną jednostką, nawet jeśli oznacza to odstąpienie od pojedynczej działalności. Podobnie jak w przypadku SNA 2008, w ESA 2010 preferuje się podejście statystyczne i opowiada się za stosowaniem lokalnej JRD do opracowywania rachunków narodowych według gałęzi. W związku z tym definiuje się tę samą jednostkę dla gałęzi, niezależnie od tego, czy są one objęte na poziomie regionalnym czy krajowym.

7.12. Podobnie jak EAA, REAA wykorzystują gospodarstwo rolne - „dostosowane" zgodnie z niektórymi konwencjami w celu zgodności z przedmiotowymi założeniami - jako jednostkę podstawową dla rolnictwa. Wybór ten opiera się na dwóch zasadniczych przyczynach. Z jednej strony jednostka „gospodarstwo rolne" jest jednostką lokalną rodzaju działalności dla rolnictwa (porównaj 1.09.-1.17.), definiowaną jako ta część jednostki rodzaju działalności (JRD), która odnosi się do poziomu lokalnego. Lokalna JRD jest również najbardziej odpowiednią jednostką dla rolnictwa, nawet jeśli obejmuje drugorzędną działalność pozarolniczą, której nie można wykazać odrębnie od działalności rolniczej (porównaj 1.15. i 1.16., 1.25.-1.32.).

7.13. Użycie gospodarstwa rolnego jako jednostki podstawowej oznacza włączenie drugorzędnej działalności pozarolniczej tych gospodarstw do rachunków regionalnych dla rolnictwa (porównaj 7.12.). Ponieważ celem EAA jest pomiar, opis i analiza tworzenia dochodów z rolniczej działalności gospodarczej, nie obejmują one jednostek, których produkcja stanowi wyłącznie działalność hobbistyczną (np. ogrody przydomowe i prywatny chów zwierząt

[1] Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS):, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113.

gospodarskich). Natomiast jednostki zaangażowane w rolnictwo na własne potrzeby są włączone do EAA (porównaj 1.24.).

7.14. Gospodarstwo rolne jest jednostką odniesienia dla badań statystycznych dotyczących rolnictwa, niezależnie od tego, czy mają one charakter krajowy czy regionalny. Ma to tę zaletę, że ocena produkcji w ujęciu ilościowym może opierać się bezpośrednio na statystycznych systemach pomiaru powierzchni gruntów, plonów, wielkości stad itp. Wybór gospodarstwa rolnego zapewnia również większą spójność rachunkowości.

4. Metody opracowywania REAA

7.15. ESA 2010 (ESA 2010, 13.24 -13.32) proponuje dwie metody, mające zastosowanie do gałęzi lub sektorów instytucjonalnych: „z dołu do góry" i „z góry na dół". Pierwsza polega na gromadzeniu danych na poziomie jednostek (lokalnych JRD, jednostek instytucjonalnych), a następnie ich sumowaniu w celu uzyskania wartości regionalnej dla poszczególnych agregatów. Metoda „z góry na dół" odtwarza wartości regionalne poprzez rozbicie danych krajowych przy użyciu wskaźnika, który w możliwie największym stopniu odzwierciedla regionalny rozkład danej zmiennej. Te dwie metody mogą być również łączone na różne sposoby, co ESA określa jako „metody mieszane, łączące metody »z dołu do góry« i »z góry na dół«". Pierwszeństwo przyznaje się metodom „z dołu do góry", jednak wiadomo, że w wielu przypadkach faktycznie stosuje się metody mieszane, łączące metody „z dołu do góry" i „z góry na dół".

5. Pojęcia siedziby i terytorium

7.16. Transakcje gospodarcze przedsiębiorstw i gospodarstw domowych mogą być transakcjami ponadregionalnymi. Przedsiębiorstwa mogą również prowadzić działalność w więcej niż jednym regionie, zarówno w stałych lokalizacjach, jak i tymczasowo, np. duże gospodarstwa rolne mogą podejmować działania w różnych regionach. W związku z tym potrzebna jest jasna zasada, która pomoże państwom członkowskim w spójnym przypisywaniu takiej działalności ponadregionalnej do danego regionu.

7.17. Rachunki regionalne poszczególnych gałęzi są oparte na kryterium siedziby jednostki produkcyjnej. Każda gałąź na poziomie regionalnym odnosi się do grupy lokalnych JRD o tej samej lub podobnej podstawowej działalności gospodarczej, których centrum interesów ekonomicznych znajduje się na tym terytorium regionalnym. Najczęściej to centrum interesów powiązane jest z konkretną długoterminową lokalizacją w regionie, podobnie jak w przypadku jednostek instytucjonalnych, do których należą lokalne JRD.

7.18. Jednak rachunki regionalne mają kilka specyficznych aspektów. W przypadku niektórych rodzajów działalności nie zawsze łatwo jest zdefiniować region jako konkretny obszar. Związek między siedzibą główną a fizyczną lokalizacją gospodarstwa może stwarzać problem, ponieważ czynnikami produkcji rolnej może zarządzać siedziba główna w innym regionie. W przypadku REAA istotne jest rozdzielenie tych dwóch podmiotów i z tego względu gospodarstwo

musi być przypisane do regionu, w którym znajdują się jego czynniki produkcji, a nie do regionu, w którym znajduje się jego centrala. Jedna siedziba główna może zatem prowadzić do powstania kilku jednostek w rozumieniu REAA - tylu jednostek, ile jest regionów siedzib lokalnych JRD, które znajdują się poza regionem siedziby głównej.

7.19. Alternatywna koncepcja, która zasadniczo nie jest stosowana w rachunkach narodowych i regionalnych, miałaby charakter ściśle terytorialny. Koncepcja ta zakłada, że działalność jest przypisywana do terytorium, na którym faktycznie się odbywa, niezależnie od siedziby jednostek zaangażowanych w daną działalność.

7.20. Chociaż podejście oparte na siedzibie jest preferowane w przypadku przydziału regionalnego transakcji jednostek będących rezydentami, ESA 2010 daje pewne ograniczone możliwości stosowania podejścia terytorialnego (ESA 2010, 13.21). Ma to miejsce, gdy dla gruntów i budynków tworzy się umowne jednostki w regionie lub państwie, w którym znajdują się grunty lub budynki.

7.21. W hipotetycznym przypadku, w którym jednostki będące rezydentami w danym regionie prowadzą działalność wyłącznie na swoim terytorium regionalnym, pojęcie siedziby pokrywa się z pojęciem terytorium. Dotyczy to również przydziału regionalnego w oparciu o umowne jednostki utworzone dla gruntów i budynków oraz dla przedsiębiorstw nieposiadających osobowości prawnej w innych państwach lub regionach, które różnią się od regionu siedziby właściciela.

6. Rolnictwo i jednostki charakterystyczne

7.22. Gałąź składa się ze wszystkich lokalnych jednostek rodzaju działalności, które prowadzą taką samą lub podobną działalność gospodarczą (porównaj 1.59.). Jak opisano w EAA, rolnictwo odpowiada zasadniczo działowi 01 klasyfikacji NACE Rev. 2 z różnicami, które przedstawiono w punktach od 1.62 do 1.66. Zakres REAA określa się na podstawie wykazu charakterystycznych działalności sporządzonego dla EAA. Istnieją pewne różnice między rolnictwem w EAA, a co za tym idzie w REAA, a gałęzią rolnictwa ustanowioną dla schematu podstawowego rachunków narodowych (porównaj 1.93.).

B. TRANSAKCJE DOTYCZĄCE PRODUKTÓW

7.23. Wycena produkcji w rolnictwie wiąże się z pewnymi szczególnymi problemami. Najważniejsze z nich dotyczą produktów sezonowych, produkcji zwierzęcej i terminów zapisów na rachunkach. Metodyka EAA określa dokładne zasady dotyczące sposobu uwzględniania skutków przechowywania produktów sezonowych, sposobu pomiaru produkcji zwierzęcej oraz sposobu rejestrowania produkcji w toku. Zasady te muszą być przestrzegane przy opracowywaniu REAA. Nie wyklucza to jednak pewnych dostosowań na szczeblu regionalnym, na przykład w odniesieniu do produkcji zwierzęcej. Należy podkreślić, że całkowita wartość wyceny regionalnej musi być identyczna z wycenami EAA.

1. Produkcja globalna

a) Mierzenie produkcji globalnej

7.24. W ramach REAA produkcja globalna regionu obejmuje wszystkie produkty wchodzące w zakres EAA wyprodukowane w tym regionie przez wszystkie jednostki rolnictwa w okresie obrachunkowym,

niezależnie od tego, czy są one przeznaczone do obrotu poza rolnictwem, do sprzedaży innym gospodarstwom lub, w niektórych przypadkach, do użytku tego samego gospodarstwa. W związku z tym:

a) każdy produkt rolny opuszczający gospodarstwo w regionie powinien być rejestrowany jako część produkcji globalnej regionu, bez względu na jego przeznaczenie lub jednostkę zakupującą;

b) niektóre produkty rolne na cele zużycia pośredniego w ramach tego samego gospodarstwa powinny zostać włączone do produkcji globalnej regionu (porównaj 2.056.).

7.25. Proces produkcji zwierząt gospodarskich trwa zasadniczo kilka lat. Przy wycenie zwierząt gospodarskich należy rozróżnić zwierzęta zaklasyfikowane jako środki trwałe (zwierzęta zarodowe i pociągowe, krowy mleczne itp.) i zwierzęta zaklasyfikowane jako zapasy (zwierzęta przeznaczone głównie do produkcji mięsa). W związku z tym, aby uniknąć podwójnego liczenia, transakcje związane z przemieszczaniem zwierząt pomiędzy gospodarstwami (które uznaje się za sprzedaż „dodatnią" dla gospodarstw sprzedających zwierzęta gospodarskie i sprzedaż „ujemną" dla gospodarstw nabywających) są traktowane w sposób przedstawiony poniżej.

a) Transakcje między gospodarstwami w tym samym regionie z udziałem zwierząt zaklasyfikowanych jako środki trwałe wzajemnie się anulują, z wyjątkiem kosztów przeniesienia własności ([2]). Nie są one ujmowane jako sprzedaż gospodarstw, a zatem nie są uwzględniane w produkcji globalnej danego regionu.

b) Zwierzęta zaklasyfikowane jako zapasy i będące przedmiotem transakcji między regionami traktuje się jako sprzedaż dodatnią (wraz z wywozem) dla regionu pochodzenia, a zwierzęta zakupione z innych regionów jako sprzedaż ujemną (wraz z przywozem)([3]).

c) Jeżeli koszty przeniesienia własności (transport, marże handlowe itp.) odnoszą się do handlu zwierzętami zaklasyfikowanymi jako zapasy, są one odejmowane od produkcji globalnej. Ma to miejsce automatycznie w przypadku zakupu z gospodarstw położonych w innych regionach, ponieważ koszty stanowią część sprzedaży „ujemnej", natomiast w odniesieniu do handlu zwierzętami między gospodarstwami w tym samym regionie należy dokonać dostosowania sprzedaży, a tym samym produkcji globalnej.

b) Wycena produkcji globalnej

7.26. Produkcję globalną należy wycenić w cenach bazowych (porównaj 2.082.) – tj. łącznie z dotacjami do produktów – pomniejszonych o podatki od produktów. Ta metoda obliczania oznacza, że podatki i dotacje do produktów należy przedstawiać w podziale na regiony.

---

2 O ile sprzedaż i zakup nastąpiły w tym samym okresie obrachunkowym.

3 Zakup zwierzęcia nigdy nie jest rejestrowany jako zużycie pośrednie (zasadniczo jest to nabycie produkcji w toku, porównaj 2.067.), a obliczenie produkcji zwierzęcej można obliczyć jedynie pośrednio, na podstawie sprzedaży, nakładów brutto na środki trwałe i zmian stanu zapasów.

2. Zużycie pośrednie

a) Definicja

7.27. Zużycie pośrednie obejmuje towary (inne niż środki trwałe) i usługi rynkowe zużyte w procesie produkcji do produkcji innych towarów (porównaj 2.097.-2.109.).

7.28. Podczas opracowywania REAA zużycie pośrednie obejmuje:

a) produkty rolne zakupione w celu zużycia w trakcie procesu produkcyjnego od innych gospodarstw (w tym samym regionie lub w innym regionie);

b) niektóre produkty wykorzystywane jako spożycie wewnętrzne i rejestrowane jako produkcja globalna (porównaj 2.054.-2.058. i 7.24.).

7.29. Szczególny przypadek usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) jest traktowany w rachunkach regionalnych w taki sam sposób jak w rachunkach narodowych. Jeżeli oszacowanie stanów kredytów i pożyczek oraz depozytów jest dostępne w podziale na regiony, można zastosować metodę „z dołu do góry". Zazwyczaj jednak szacunki dotyczące stanów kredytów i pożyczek oraz depozytów nie są dostępne dla poszczególnych regionów. W takim przypadku przypisanie FISIM do gałęzi użytkownika odbywa się przy użyciu drugiej w kolejności najlepszej metody: jako wskaźniki podziału stosuje się regionalną produkcję brutto lub wartość dodaną brutto według gałęzi (ESA 2010, 13.40).

b) Wycena zużycia pośredniego

7.30. Wszystkie produkty i usługi wykorzystywane do zużycia pośredniego powinny być wyceniane według ceny nabycia (wyłączając potrącalny podatek VAT) (porównaj 2.110.-2.114.).

3. Akumulacja brutto

7.31. Akumulacja brutto dla rolnictwa dzieli się na:

a) nakłady brutto na środki trwałe;

b) przyrost rzeczowych środków obrotowych.

a) Nakłady brutto na środki trwałe

7.32. W rolnictwie nakłady na środki trwałe występują za każdym razem, gdy posiadacz nabywa lub produkuje środki trwałe przeznaczone do wykorzystania przez okres dłuższy niż 1 rok jako środki produkcji w procesie produkcji rolnej. Kryterium przydziału dotyczące rejestrowania nakładów brutto na środki trwałe odnosi się do gałęzi użytkownika, a nie do gałęzi, do której należy właściciel prawny.

7.33. Środki trwałe będące w posiadaniu jednostki multiregionalnej przypisuje się do lokalnej JRD, w której są użytkowane. Środki trwałe wykorzystywane w ramach leasingu operacyjnego rejestruje się w regionie właściciela środków, a środki trwałe wykorzystywane w ramach leasingu finansowego – w regionie użytkownika (ESA 2010, 13.33).

7.34. Nowe aktywa uwzględniane w środkach trwałych wykazuje się brutto, tj. bez odliczania amortyzacji środków trwałych. Ponadto amortyzacja środków trwałych jest zazwyczaj obliczana na podstawie tych aktywów. Akumulacja netto uzyskiwana jest poprzez odjęcie amortyzacji środków trwałych od akumulacji brutto.

7.35. Jednostki produkcyjne mogą sprzedawać sobie nawzajem istniejące aktywa, np. maszyny używane. Jeżeli aktywa przemieszczają się między gałęziami i regionami, zapłacona cena ogółem powinna zostać włączona do nakładów brutto na środki trwałe w jednej gałęzi lub regionie, a otrzymana cena powinna zostać odliczona od nakładów brutto na środki trwałe w innym przemyśle lub regionie. Koszty transakcji własności aktywów, takie jak opłaty prawne od sprzedaży gruntów i istniejących budynków, są liczone przez nabywcę jako dodatkowe nakłady brutto na środki trwałe, nawet jeśli część kosztów pokrywa sprzedający.

7.36. Nakłady brutto na środki trwałe w odniesieniu do stad zarodowych i zwierząt pociągowych z danego regionu odpowiadają różnicy między zakupami poza regionem (w tym przywozem) a sprzedażą do innych regionów (w tym wywozem), z uwzględnieniem kosztów przeniesienia własności odnoszących się do sprzedaży w obrębie regionu. W przypadku agregacji wszystkich regionów ważne jest, aby upewnić się, że przepływy międzyregionalne wzajemnie się znoszą (z wyłączeniem kosztów przeniesienia własności), tak aby suma wszystkich regionalnych nakładów brutto na środki trwałe była taka sama jak nakłady brutto na środki trwałe w krajowych rachunkach dla rolnictwa. W przypadku gdy środki trwałe składają się ze zwierząt gospodarskich, takich jak zwierzęta pociągowe lub stada zarodowe, lub zwierzęta mleczne, należy je wycenić – przy stosowaniu metody „z dołu do góry" – zgodnie z następującą konwencją: sprzedaż zwierząt do gospodarstw w innych regionach stanowi ujemne nakłady brutto na środki trwałe, podczas gdy zakup z innych regionów stanowi dodatnie nakłady brutto na środki trwałe.

b) Przyrost rzeczowych środków obrotowych

7.37. Rzeczowe środki obrotowe obejmują wszystkie aktywa, które nie są częścią środków trwałych i które, w danym momencie, są tymczasowo w posiadaniu jednostek produkcyjnych. Rozróżnia się dwa typy rzeczowych środków obrotowych: rzeczowe środki obrotowe nakładów i rzeczowe środki obrotowe produkcji (porównaj 2.171.).

7.38. W przypadku zwierząt zaklasyfikowanych jako rzeczowe środki obrotowe handel uwzględniany przy obliczaniu przyrostu rzeczowych środków obrotowych obejmuje sprzedaż do innych regionów i zakupy w innych regionach, jak również przywóz i wywóz.

C. TRANSAKCJE PODZIAŁU I INNE PRZEPŁYWY

7.39. Praktyczne trudności w uzyskiwaniu wiarygodnych informacji regionalnych na temat transakcji podziału w niektórych przypadkach, w szczególności gdy jednostki prowadzą działalność w więcej niż jednym regionie lub gdy region nie zawsze jest wyraźnie określonym obszarem, w którym prowadzone są określone działalności, wyjaśniają, dlaczego ESA obejmuje rachunki regionalne dla rolnictwa jedynie w odniesieniu do kilku danych zagregowanych: wartość dodana, dotacje, podatki, koszty związane z zatrudnieniem, czynsze i inne dochody, odsetki i nakłady brutto na środki trwałe.

1. Zasady ogólne

7.40. Transakcje podziału rejestruje się na bazie memoriałowej, tj. w czasie gdy wartość ekonomiczna, kwota należna lub roszczenie jest tworzone, transformowane, umarzane lub przestaje istnieć, a nie

w momencie, kiedy płatność faktycznie jest dokonywana. Ta zasada rejestrowania (oparta na prawach i zobowiązaniach) stosowana jest do wszystkich przepływów, niezależnie czy są to przepływy pieniężne, ani czy mają miejsce pomiędzy jednostkami czy wewnątrz jednej jednostki.

7.41. Jednakże w przypadku gdy nie można precyzyjnie określić daty nabycia roszczenia (długu), można zastosować termin płatności lub inne dopuszczalne przybliżenie metody memoriałowej (porównaj 3.007.).

2. Wartość dodana

a) Zasady ogólne

7.42. Wartość dodana to wynik działalności produkcyjnej gospodarki lub jednej z jej gałęzi w danym okresie; jest ona pozycją bilansującą na rachunku produkcji. Jest to różnica między wartością produkcji globalnej a wartością zużycia pośredniego. Jest to kluczowy element pomiaru wydajności gospodarki lub gałęzi (por. 3.013.), lub regionu lub gałęzi w danym regionie.

b) Wycena wartości dodanej

7.43. Wartość dodaną można wykazać brutto (wartość dodana brutto w cenach bazowych) lub netto (wartość dodana netto w cenach bazowych), tj. przed odliczeniem amortyzacji środków trwałych lub po jej odliczeniu. W zgodzie z metodą wyceny produkcji globalnej (cena bazowa) i zużycia pośredniego (ceny nabywcy) wartość dodana jest mierzona w cenach bazowych (porównaj 3.013.).

7.44. Stosowanie cen bazowych oznacza, że podatki od produktów i dotacje do produktów muszą być przypisane konkretnym towarom i usługom, które następnie muszą zostać rozdzielone między regiony.

7.45. Przez odjęcie innych podatków od produkcji od wartości dodanej po cenach bazowych i dodanie innych dotacji na produkcję otrzymuje się wartość dodaną po kosztach czynnika produkcji. Wartość dodana netto po kosztach czynnika produkcji stanowi dochód czynników produkcji (porównaj 3.014.).

3. Amortyzacja środków trwałych

7.46. W REAA towary i usługi stanowiące środki trwałe gospodarstwa (takie jak zasadzenia wieloletnie, maszyny i budynki, znaczne ulepszenia gruntów, oprogramowanie, koszty przeniesienia własności aktywów nieprodukowanych itp.) zużywają się i starzeją jako środki produkcji w procesie produkcji. Takie zużycie i starzenie się oblicza się jako amortyzację środków trwałych. Podobnie jak w EAA, amortyzacji środków trwałych nie należy obliczać w odniesieniu do zwierząt produkcyjnych.

4. Dotacje

7.47. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: przepływy, które są zaklasyfikowane w EAA jako dotacje operacyjne, są klasyfikowane w ten sam sposób w REAA, podobnie jak w przypadku przepływów w formie transferów kapitałowych.

5. Podatki

7.48. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: różne rodzaje podatków są klasyfikowane w REAA w taki sam sposób, jak w EAA.

6. Koszty związane z zatrudnieniem

7.49. Dla producentów koszty związane z zatrudnieniem przypisywane są lokalnym JRD, w których zatrudnia się dane osoby. W przypadku gdy dane te są niedostępne, koszty związane z zatrudnieniem przydziela się zgodnie z drugą w kolejności najlepszą metodą w oparciu o godziny przepracowane. Jeżeli zarówno dane o kosztach związanych z zatrudnieniem, jak i o godzinach przepracowanych są niedostępne, stosuje się liczbę zatrudnionych w podziale na lokalne JRD (porównaj ESA 2010, 13.42).

7. Nadwyżka operacyjna netto

7.50. Nadwyżka operacyjna netto jest otrzymywana przez odjęcie od wartości dodanej netto w cenach bazowych kosztów związanych z zatrudnieniem i pozostałych podatków związanych z produkcją oraz przez dodanie do niej pozostałych dotacji związanych z produkcją.

8. Odsetki, dzierżawy

7.51. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: przepływy, które klasyfikuje się jako odsetki, dzierżawy w EAA, są klasyfikowane w REAA w ten sam sposób.

9. Dochód przedsiębiorcy rolnego: ogólne zasady obliczania

7.52. Od nadwyżki operacyjnej odejmuje się bezpośrednio płatne dochody z tytułu własności wynikające z działalności rolniczej i z drugorzędnej działalności pozarolniczej, tj. odsetki zapłacone od kredytów i pożyczek zaciągniętych w związku z tą działalnością, w tym na zakup gruntów rolnych, oraz dzierżawy płacone właścicielom gruntów (porównaj 3.070.-3.087.).

D. KRÓTKA ANALIZA WDRAŻANIA

1. Wprowadzenie

7.53. Sekcja ta ma na celu zwrócenie uwagi na niektóre aspekty przyjętych metod, w szczególności na wybór gospodarstwa rolnego i pomiar produkcji.

7.54. Gospodarstwo rolne jest jednostką odniesienia dla badań statystycznych dotyczących rolnictwa, zarówno na poziomie krajowym, jak i niższym. Jest to istotna zaleta REAA, ponieważ oznacza to, że wycena wielkości produkcji globalnej może opierać się bezpośrednio na systemach statystycznych służących do pomiaru powierzchni gruntów, plonów, wielkości stad itp. Zaletą wyboru gospodarstwa jest również umożliwienie większej spójności rachunków. Produkcja globalna i koszty odnoszą się w rzeczywistości do identycznych zestawów jednostek, nawet jeśli metody ekstrapolacji różnią się w zależności od źródła. Ponadto wybór gospodarstwa, wraz z pojęciami charakterystycznej działalności i jednostek, pozwala uniknąć konieczności dokonywania dostosowań, które mogłyby być kontrowersyjne, np. w przypadku ogrodów przydomowych i prywatnego chowu zwierząt gospodarskich. Konwencja ta ułatwia dokonywanie porównań między państwami. W istocie powiązanie z danymi statystycznymi dotyczącymi ilości fizycznych, które mają kluczowe znaczenie dla rolnictwa i gwarantują spójność pomiarów zapisów księgowych, ponieważ dostosowania lub korekty „pozastatystyczne" są w ten sposób ograniczone, w oczywisty sposób upraszcza i usprawnia obliczenia. Aspekty te są również spójne z celem, jakim jest przyznanie pierwszeństwa w REAA metodzie „z dołu do góry".

2. Definicja rolnictwa regionalnego

7.55. W każdym regionie rolnictwo składa się ze wszystkich gospodarstw, których czynniki produkcji znajdują się w tym regionie. Zasada ta, zgodna z koncepcją siedziby jednostek produkcyjnych, może stwarzać kilka problemów: statystyki rolnictwa zazwyczaj określają lokalizację gospodarstw w zależności od ich siedziby, a nie bezpośrednio w zależności od lokalizacji czynników produkcji. Te dwie lokalizacje nie zawsze są takie same, a zjawisko to będzie prawdopodobnie coraz częstsze w miarę powiększania się gospodarstw. W związku z tym przy opracowywaniu REAA niektóre gospodarstwa powinny zostać przeklasyfikowane do innych regionów, a w niektórych przypadkach nawet podzielone. Może to być trudne w praktyce – w takim przypadku lepszym rozwiązaniem może być pozostawienie takiej samej lokalizacji gospodarstw, jak w badaniach statystycznych. Propozycja ta jest jednak uzależniona od dwóch warunków: po pierwsze, metoda określania lokalizacji musi być identyczna dla wszystkich regionów w danym kraju, a po drugie, wszystkie zapisy księgowe muszą być wycenione na podstawie źródeł, które stosują takie same zasady określania lokalizacji gospodarstw.

3. Pomiar produkcji globalnej

7.56. Produkcja rolnicza obejmuje niektóre produkty roślinne, które są ponownie wykorzystywane przez to samo gospodarstwo w formie zużycia pośredniego; dotyczy to głównie produktów przeznaczonych na pasze. W szczególności w przypadku upraw polowych produkcja regionalna może zostać często określona na podstawie ilości plonów zebranych w każdym regionie, a następnie wyceniona na podstawie cen. W takim przypadku wyceniana jest cała produkcja, niezależnie od tego, czy jest przeznaczona do obrotu poza rolnictwem, sprzedaży do innych gospodarstw czy do wykorzystania przez to samo gospodarstwo. Produkcję każdego regionu uzyskuje się zatem bezpośrednio, zgodnie z koncepcją przyjętą w EAA i w REAA. Ceny, według których wyceniana jest produkcja stanowiąca spożycie wewnętrzne jednostki, mogą również opierać się na danych regionalnych, odpowiadających cenom, po których produkcja jest wprowadzana do obrotu. Brak regionalnych danych dotyczących cen stwarza jednak ogólny problem w zakresie wyceny produkcji globalnej – zarówno produkcji (regionalnej), która jest wprowadzana do obrotu, jak i produkcji, która stanowi spożycie wewnętrzne jednostki. W związku z tym wycena w REAA produktów stanowiących spożycie wewnętrzne jednostki wiąże się z takimi samymi trudnościami jak wycena produktów wprowadzanych do obrotu. Oczywiście sytuacja wygląda inaczej, jeżeli ilości nie mogą zostać wycenione na szczeblu regionalnym. W tym przypadku metoda „z góry do dołu” oparta na wycenach na poziomie krajowym jest zasadniczo jedyną metodą, którą można zastosować ([4]).

7.57. W odniesieniu do zwierząt, niezależnie od tego, czy są one klasyfikowane jako zapasy czy środki trwałe, należy wziąć pod uwagę następujące punkty:

- wyceny na poziomie regionalnym przyrostu rzeczowych środków obrotowych i nakładów brutto na środki trwałe odnoszących się do zwierząt, przy czym te dwa przepływy są w rzeczywistości składnikami pośredniej metody obliczania produkcji globalnej;

[4] Zgodnie z zastosowaną metodą spożycie wewnętrzne jednostki należy dostosować do wartości EAA.

- wyceny handlu zwierzętami między regionami, przy czym handel ten jest również elementem pośredniej metody obliczania produkcji globalnej;
- podział na regiony transakcji przywozu i wywozu zwierząt;
- odpowiednie traktowanie kosztów przeniesienia własności;
- metoda korygowania REAA w stosunku do EAA.

7.58. W niektórych przypadkach pośrednia metoda obliczania produkcji zwierzęcej może być zbyt trudna na poziomie regionalnym. W takich przypadkach lepiej jest obliczyć produkcję na podstawie modelu z wykorzystaniem danych fizycznych, a następnie dostosować wartości do wartości w EAA.

4. Nierozdzielna drugorzędna działalność pozarolnicza

7.59. W zależności od rodzaju działalności istnieją różne sposoby włączenia nierozdzielnej drugorzędnej działalności pozarolniczej do REAA. Niektóre z tych działalności drugorzędnych są w dużym stopniu skoncentrowane na poziomie regionalnym, np. przetwórstwo produktów rolnych. W takim przypadku wycena produkcji zarówno pod względem ilości, jak i ceny może opierać się na lokalnych danych statystycznych. Dla takiej produkcji wartości w EAA są de facto takie same jak wartości w REAA. Inne przypadki mogą być jednak trudniejsze. Na przykład może nie być źródła regionalnego dla niektórych działalności, zwłaszcza jeśli nie są one od początku skoncentrowane w konkretnych regionach. W przypadku innych działalności dane regionalne pochodzą z badań statystycznych lub informacji z rachunków mikroekonomicznych (np. sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych (FADN)), ale nie ma gwarancji, że są one reprezentatywne dla regionu. Ponadto dane mogą być stare, bez dostępnych źródeł do wiarygodnej aktualizacji. A ponadto tylko czasami istnieją wskaźniki jakościowe na poziomie regionalnym. We wszystkich tych przypadkach wartości EAA stanowią punkt wyjścia dla REAA, i często konieczne jest stosowanie metody „z góry do dołu”.

5. Zużycie pośrednie

7.60. Zużycie pośrednie w REAA obejmuje produkty rolne wykorzystywane przez gospodarstwa, niezależnie od tego, czy są one przedmiotem bezpośredniej wymiany handlowej między posiadaczami w tym samym regionie lub w różnych regionach, czy też zmieniają właściciela za pośrednictwem pośredników, którzy mogą lub nie stać się właścicielami produktów przed ich odsprzedażą itp. Ponadto niektóre produkty rolne przeznaczone do spożycia wewnętrznego są również wykazywane jako zużycie pośrednie, głównie niektóre uprawy wykorzystywane jako pasza. Żadne zakupy zwierząt – nawet w ramach przywozu – nie są rejestrowane jako zużycie pośrednie.

7.61. Pierwsza metoda obliczania zużycia pośredniego produktów rolnych na poziomie regionalnym polega na wyliczeniu różnicy między produkcją globalną w REAA a tą częścią produkcji globalnej, która ma opuścić daną gałąź, w odniesieniu do poszczególnych produktów ([5]). Nie jest to jednak całkowicie precyzyjna reprezentacja zużycia pośredniego produktów rolnych w każdym regionie, ponieważ chociaż uwzględnione są produkty rolne przeznaczone do zużycia pośredniego przez gospodarstwa w innych regionach, produkty rolne

[5] Wyłączone są tu przywożone produkty rolne (z wyjątkiem zwierząt).

pochodzące z gospodarstw w innych regionach nie są uwzględniane. Zużycie pośrednie należy zatem dostosować do wartości w EAA.

7.62. Możliwa jest również inna metoda obliczeniowa, wykorzystująca jako źródła informacji sieć FADN. To źródło umożliwia wycenę zużycia pośredniego produktów rolnych, niezależnie od tego, czy pochodzą one ze sprzedaży dokonywanej przez inne gospodarstwa, czy z innych źródeł, takich jak przywóz. Jednakże FADN nie obejmuje w dokładnie ten sam sposób produktów, które są wykorzystywane jako zużycie pośrednie w tym samym gospodarstwie, w związku z czym konieczne są korekty. Zużycie pośrednie należy zatem dostosować do wartości w EAA.”.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

PROGRAM PRZESYŁANIA DANYCH

Dla każdej pozycji produkcji globalnej (pozycje od 01 do 18, łącznie z podpozycjami), należy przesyłać wartość w cenach bazowych, jak również jej składniki (wartość w cenach producenta, dotacje do produktów i podatki od produktów).

Dane do rachunku produkcji i nakładów brutto na środki trwałe muszą być przesyłane zarówno w cenach bieżących, jak i w cenach z poprzedniego roku.

Wszystkie wartości powinny być wyrażone w milionach jednostek waluty narodowej. Nakłady pracy powinny być wyrażone w 1 000 rocznych jednostek roboczych.

Dane regionalnych rachunków dla rolnictwa muszą być przesyłane wyłącznie w cenach bieżących.

1. Rachunek produkcji

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)	Czerwiec rok „n+2” (REAA)
01	ROŚLINY ZBOŻOWE (wliczając nasiona)	X	X	X	X
01.1	Pszenica i orkisz	X	X	X	X
01.1/1	Miękka pszenica i orkisz	—	—	X	X
01.1/2	Pszenica durum	—	—	X	X
01.2	Żyto i mieszanka żyta z pszenicą	X	X	X	X
01.3	Jęczmień	X	X	X	X
01.4	Owies i letnie mieszanki roślin zbożowych	X	X	X	X
01.5	Ziarno kukurydzy	X	X	X	X
01.6	Ryż	X	X	X	X
01.7	Inne rośliny zbożowe	X	X	X	X
02	UPRAWY PRZEMYSŁOWE	X	X	X	X
02.1	Nasiona i owoce oleiste (wliczając nasiona)	X	X	X	X
02.1/1	Rzepak i nasiona rzepaku	—	—	X	X
02.1/2	Słonecznik	—	—	X	X
02.1/3	Soja	—	—	X	X
02.1/4	Inne produkty oleiste	—	—	X	X
02.2	Uprawy wysokobiałkowe (wliczając nasiona)	X	X	X	X

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)	Czerwiec rok „n+2” (REAA)
02.3	Nieprzerobiony tytoń	X	X	X	X
02.4	Burak cukrowy	X	X	X	X
02.5	Inne uprawy przemysłowe	X	X	X	X
02.5/1	Rośliny włókniste	—	—	X	—
02.5/2	Chmiel	—	—	X	—
02.5/3	Inne uprawy przemysłowe: inne	—	—	X	—
03	ROŚLINY PASTEWNE	X	X	X	X
03.1	Kukurydza pastewna	—	—	X	X
03.2	Korzeniowe rośliny pastewne (w tym burak pastewny)	—	—	X	X
03.3	Inne rośliny pastewne	—	—	X	X
04	WARZYWA I PRODUKTY OGRODNICZE	X	X	X	X
04.1	Świeże warzywa	X	X	X	X
04.1/1	Kalafior	—	—	X	—
04.1/2	Pomidory	—	—	X	—
04.1/3	Inne świeże warzywa	—	—	X	—
04.2	Rośliny i kwiaty	X	X	X	X
04.2/1	Szkółka roślin	—	—	X	—
04.2/2	Rośliny ozdobne i kwiaty (wliczając choinki)	—	—	X	—
04.2/3	Plantacje	—	—	X	—
05	ZIEMNIAKI (wliczając bulwy)	X	X	X	X
06	OWOCE	X	X	X	X
06.1	Świeże owoce	X	X	X	X
06.1/1	Jabłka deserowe	—	—	X	—
06.1/2	Gruszki deserowe	—	—	X	—
06.1/3	Brzoskwinie	—	—	X	—
06.1/4	Inne świeże owoce	—	—	X	—
06.2	Owoce cytrusowe	X	X	X	X
06.2/1	Słodkie pomarańcze	—	—	X	—
06.2/2	Mandarynki	—	—	X	—
06.2/3	Cytryny	—	—	X	—
06.2/4	Inne owoce cytrusowe	—	—	X	—
06.3	Owoce tropikalne	X	X	X	X
06.4	Winogrona	X	X	X	X
06.4/1	Winogrona deserowe	—	—	X	—
06.4/2	Inne winogrona	—	—	X	—
06.5	Oliwki	X	X	X	X
06.5/1	Oliwki stołowe	—	—	X	—
06.5/2	Inne oliwki	—	—	X	—
07	WINO	X	X	X	X

07.1	Wino stołowe	—	—	X	—
07.2	Wino o wysokiej jakości	—	—	X	—
08	OLIWA Z OLIWEK	X	X	X	X
09	INNE PRODUKTY Z ROŚLIN UPRAWNYCH	X	X	X	X
09.1	Materiały roślinne używane głównie do wyplatania	—	—	X	—
09.2	Nasiona	—	—	X	—
09.3	Inne produkty z roślin uprawnych: inne	—	—	X	—
10	PRODUKCJA ROŚLIN UPRAWNYCH (od 01 do 09)	X	X	X	X
11	ZWIERZĘTA	X	X	X	X
11.1	Bydło	X	X	X	X
11.2	Świnie	X	X	X	X
11.3	Koniowate	X	X	X	X
11.4	Owce i kozy	X	X	X	X
11.5	Drób	X	X	X	X
11.6	Inne zwierzęta	X	X	X	X
12	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO	X	X	X	X
12.1	Mleko	X	X	X	X
12.2	Jajka	X	X	X	X
12.3	Inne produkty pochodzenia zwierzęcego	X	X	X	X
12.3/1	Surowa wełna	—	—	X	—
12.3/2	Kokony jedwabników	—	—	X	—
12.3/3	Inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne	—	—	X	—
13	PRODUKCJA ZWIERZĄT (11+12)	X	X	X	X
14	GLOBALNA PRODUKCJA ROLNICZA (10+13)	X	X	X	X
15	PRODUKCJA USŁUG ROLNICZYCH	X	X	X	X
15.1	USŁUGI ROLNE	—	—	X	—
15.2	DZIERŻAWA KONTYNGENTÓW NA MLEKO	—	—	X	—
16	PRODUKCJA ROLNICZA (14+15)	X	X	X	X
17	POZAROLNICZA DZIAŁALNOŚĆ DRUGORZĘDNA (NIEROZDZIELNA)	X	X	X	X
17.1	PRZETWARZANIE PRODUKTÓW ROLNYCH	X	X	X	X
17.2	INNE NIEROZDZIELNE DZIAŁALNOŚCI DRUGORZĘDNE (DOBRA I USŁUGI)	X	X	X	X
18	PRODUKCJA PRZEMYSŁU ROLNEGO (16+17)	X	X	X	X

19	CAŁKOWITE ZUŻYCIE POŚREDNIE	X	X	X	X
19.01	ZASOBY NASION I ROŚLIN	X	X	X	X
19.02	ENERGIA; SMARY	X	X	X	X
19.02/1	- elektryczność	—	—	X	—
19.02/2	- gaz	—	—	X	—
19.02/3	- inne paliwa i gazy napędowe	—	—	X	—
19.02/4	- inne	—	—	X	—
19.03	NAWOZY I PRODUKTY POPRAWIAJĄCE JAKOŚĆ ZIEMI	X	X	X	X
19.04	MATERIAŁY I URZĄDZENIA DO OCHRONY ROŚLIN I PESTYCYDY	X	X	X	X
19.05	WYDATKI WETERYNARYJNE	X	X	X	X
19.06	PASZE ZWIERZĘCE	X	X	X	X
19.06/1	- mieszanki paszowe dostarczane przez inne gospodarstwa rolne	X	X	X	X
19.06/2	- mieszanki paszowe nabywane spoza przemysłu rolnego	X	X	X	X
19.06/3	- mieszanki paszowe produkowane i zużywane w tym samym gospodarstwie	X	X	X	X
19.07	UTRZYMANIE MATERIAŁÓW	X	X	X	X
19.08	UTRZYMYWANIE BUDYNKÓW	X	X	X	X
19.09	USŁUGI ROLNE	X	X	X	X
19.10	USŁUGI POŚREDNICTWA FINANSOWEGO MIERZONE POŚREDNIO (FISIM)	X	X	X	X
19.11	INNE TOWARY I USŁUGI	X	X	X	X
20	WARTOŚĆ DODANA BRUTTO W CENACH BAZOWYCH (18–19)	X	X	X	X
21	ZUŻYCIE ŚRODKÓW TRWAŁYCH	X	X	X	X
21.1	SPRZĘT	—	—	X	—
21.2	BUDYNKI	—	—	X	—
21.3	PLANTACJE	—	—	X	—
21.4	INNE	—	—	X	—
22	WARTOŚĆ DODANA NETTO W CENACH BAZOWYCH (20–21)	X	X	X	X

2. Rachunek tworzenia dochodu

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)	Czerwiec Rok „n+2” (REAA)
23	KOSZTY ZWIĄZANE Z ZATRUDNIENIEM	X	X	X	X
24	POZOSTAŁE PODATKI ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ	X	X	X	X
25	POZOSTAŁE DOTACJE ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ	X	X	X	X
26	CZYNNIK DOCHODOWY (22–24+25)	X	X	X	X
27	NADWYŻKA OPERACYJNA/DOCHÓD MIESZANY (22–23–24+25)	X	X	X	X

3. Rachunek dochodu przedsiębiorcy

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)	Czerwiec Rok „n+2” (REAA)
28	DZIERŻAWY I INNE OBCIĄŻENIA Z TYTUŁU NIERUCHOMOŚCI DO ZAPŁATY	X	X	X	X
29	ODSETKI DO ZAPŁATY	X	X	X	X
30	ODSETKI NALEŻNE	X	X	X	X
31	DOCHÓD PRZEDSIĘBIORCY (27–28–29+30)	X	X	X	X

4. Elementy rachunku kapitałowego

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)	Czerwiec Rok „n+2” (REAA)
32	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W PRODUKTACH ROLNYCH	—	—	X	X
32.1	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W PLANTACJACH	—	—	X	—
32.2	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W ZWIERZĘTACH	—	—	X	—
33	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W PRODUKTACH NIEROLNICZYCH	—	—	X	X
33.1	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W MATERIAŁACH	—	—	X	—
33.2	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W BUDYNKACH	—	—	X	—
33.3	INNE NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE	—	—	X	—
34	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE (WYŁĄCZAJĄC POTRĄCALNY PODATEK VAT) (32+33)	—	—	X	X
35	NAKŁADY NETTO NA ŚRODKI TRWAŁE (WYŁĄCZAJĄC POTRĄCALNY PODATEK VAT) (34–21)	—	—	X	X
36	PRZYROST RZECZOWYCH ŚRODKÓW OBROTOWYCH	—	—	X	X
37	TRANSFERY KAPITAŁOWE	—	—	X	X
37.1	DOTACJE INWESTYCYJNE	—	—	X	—
37.2	INNE TRANSFERY KAPITAŁOWE	—	—	X	—

5. Nakłady pracy w rolnictwie

		Przesyłanie dotyczące roku odniesienia „n”		
		a	b	C

Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (ostateczne dane EAA)
38	CAŁKOWITE NAKŁADY PRACY W ROLNICTWIE	X	X	X
38.1	NAKŁADY PRACY ROLNICZEJ NIEOPŁACANEJ	X	X	X
38.2	NAKŁADY PRACY ROLNICZEJ OPŁACANEJ	X	X	X

”.